

ÎNCHEIERE

19 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecător – Svetlana Filincova

Judecători – Iurie Bejenaru, Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de Departamentul Instituțiilor Penitenciare,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Voleanscaia Valentinei către Penitenciarul nr. 9 și Departamentul Instituțiilor Penitenciare cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Departamentul Instituțiilor Penitenciare și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 12 iulie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 06 iunie 2016, reclamanta Voleanscaia Valentina a contestat în instanța de judecată refuzul Penitenciarului nr. 9 și Departamentului Instituțiilor Penitenciare (în continuare DIP) de a stabili, calcula și achita reclamantei indemnizația unică la nașterea copilului, refuz exteriorizat prin scrisoarea nr.8-V-2/16 din 07 aprilie 2016 și respectiv nr.5/V-913 din 17 mai 2016.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că se află în relații de căsătorie cu Voleanschi Ivan, care este angajat și activează în cadrul Penitenciarului nr.9 a DIP al MJ. La data de 03 februarie 2016, s-a născut copilul lor, Voleanschi Denis. Ea nu este angajată în câmpul muncii și se află la întreținerea soțului Voleanschi Ivan.

La data de 01 aprilie 2016, reclamanta s-a adresat cu o cerere către Penitenciarul nr. 9, prin care a solicitat stabilirea, calcularea și achitarea indemnizației unice la nașterea copilului de la locul de muncă a soțului Voleanschi Ivan, cât și a indemnizației lunare pentru creșterea copilului Voleanschi Denis până la împlinirea vârstei de 3 ani, începând cu data de 03 februarie 2016, anexând toate actele necesare. Cererea reclamantei a fost respinsă prin scrisoarea nr.8-V-2/16 din 07 aprilie 2016, din motiv că soțul reclamantei primește salariu de la bugetul de stat și instituția în care activează nu transferă cotizații în fondul social.

Nefiind de acord cu răspunsul primit, reclamanta l-a contestat la instituția ierarhică superioară DIP al MJ, depunând în acest sens la 25 aprilie 2016 o cerere către ultima, iar ca urmare, prin scrisoarea nr.5/V-913 din 17 mai 2016, cererea reclamantei a fost respinsă, motiv pentru care Voleanscaia Valentina s-a adresat în instanța de judecată.

În temeiul prevederilor art. 124 alin. (1) și (2) din Codul muncii, art. 16 alin. (1), 18 alin. (1), (6) al Legii nr.289-XV din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitatea temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, art.

41 lit. d) din Legea privind sistemul public de asigurări sociale nr. 489 din 08 iulie 1999 și art. 31 alin. (1) din Legea nr.1036 din 17 decembrie 1996 cu privire la sistemul penitenciar, reclamanta a solicitat instanței de judecată, obligarea Penitenciarului nr. 9 și DIP să-i stabilească, să-i calculeze și să-i achite indemnizația unică la nașterea copilului; să-i calculeze și să-i achite indemnizația lunară pentru creșterea copilului pînă la împlinirea vârstei de 3 ani, începând cu data de 03 februarie 2016, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 12 iulie 2016 acțiunea a fost admisă parțial, fiind dispusă recunoașterea ca fiind ilegale, a refuzului DIP nr. 5/v-913 din 17 mai 2016 și a refuzului Penitenciarului nr. 9 nr. 8-V-2/16 din 07 aprilie 2016; obligarea Penitenciarului nr. 9 Pruncul și DIP în termen de 30 de zile de la data devenirii definitive a hotărârii să stabilească, să calculeze și să achite în beneficiul persoanei neangajate Valentina Voleanscaia, dar întreținute de salariatul Ivan Voleanschii, a indemnizației unice la naștere (concediul de maternitate) a copilului Voleanschii Denis Ivan; obligarea Penitenciarului nr. 9 și DIP în termen de 30 de zile de la data devenirii definitive a hotărârii să stabilească, să calculeze și să achite în beneficiul persoanei neangajate Valentina Voleanscaia, dar întreținute de salariatul Ivan Voleanschii, a indemnizației lunare pentru creșterea copilului Voleanschii Denis Ivan, născut la 03 februarie 2016, pînă la vârsta de 3 ani. În rest, pretențiile din acțiune au fost respinse, ca fiind neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2017, a fost respins apelul declarat de Departamentul Instituțiilor Penitenciare și menținută hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 12 iulie 2016.

La data de 27 aprilie 2017, Departamentul Instituțiilor Penitenciare a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea reclamantei să fie respinsă.

În motivarea recursului, a indicat că concluzia instanței de apel sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei și au fost interpretate în mod eronat normele de drept material.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Departamentul Instituțiilor Penitenciare, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) CPC, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) CPC, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind inadmisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 CPC, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind inadmisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs a recurentului Departamentul Instituțiilor Penitenciare.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Departamentul Instituțiilor Penitenciare.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecător

/semnătura/

Svetlana Filincova,

Judecători

/semnătura/

Iurie Bejenaru,

/semnătura/

Maria Ghervas

Copia corespunde originalului

Judecător

Svetlana Filincova